

Europaudvalget

Til: Udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Dato: 25 januar 2008

Offentligt referat fra Europaudvalgets møde 25/1-08

Til orientering vedlægges det offentlige referat for Europaudvalgets åbne møde den 25. januar 2008.

Der udsendes to referater af Europaudvalgets møder. Det ene referat er offentligt og indeholder referat fra alle åbne punkter på Europaudvalgets møder. Det andet referat er fortroligt, idet det både indeholder referat fra de lukkede og åbne punkter på dagsordenen. Såfremt der ingen lukkede punkter er på dagsordenen er det offentlige og fortrolige referat identiske. Det fortrolige referat udsendes alene til partiernes EU-ordførere.

Det bemærkes, at det offentlige referat er et redigeret referat af Europaudvalgsmøderne og ikke en ordret gengivelse. Det bemærkes endvidere, at referatet udsendes af europaudvalgets sekretariat uden forudgående godkendelse af Europaudvalget.

Med venlig hilsen

Asger Hallberg Borg
EU-Sekretariatet

Europaudvalget

REFERAT

AF 9. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: 25. januar 2008
Tidspunkt: Kl. 11.00
Sted: 2-133

Til stede: Svend Auken (S) formand, Michael Aastrup Jensen (V), Henrik Høegh (V) næstformand, Rene Christensen (DF), Kim Mortensen (S), Yildiz Akdogan (S), Orla Hav (S), Anne Grete Holmsgaard (SF), Karina Lorentzen (SF), Lone Dybkjær (RV), Per Clausen (EL).

Desuden deltog: Udenrigsminister Per Stig Møller.

Punkt 1. Rådsmøde nr. 2845+2846 (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 28.-29. januar 2008

Udenrigsministeren: Jeg vil alene gennemgå de punkter på dagsordenen for rådsmødet, som er af særlig interesse. De øvrige punkter på dagsordenen kan vi selvfølgelig drøfte, hvis I ønsker det.

Denne gang er alle punkter til orientering.

1. Det vestlige Balkan

– Vedtagelse af rådskonklusioner

Rådsmøde 2845+2846 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (072) – bilag 53, side 181 (senest behandlet i EUU 12/12-07)

Alm. del (072) – bilag 51 side 161 (behandlet i EUU 7/12-07)

Alm. del (072) – bilag 82, side 235 (behandlet i EUU 19/12-07)

Udenrigsministeren: Vi vil støtte, at rådsmødet sender et positivt signal til Serbien. Der er i EU bred enighed om at styrke det vestlige Balkans og Serbiens europæiske perspektiv. Det Europæiske Råd opfordrede i december Serbien til snarest at opfylde betingelserne for, at SA-aftalen mellem EU og Serbien kan undertegnes. I den situation er vi fra dansk side parate til at undertegne aftalen.

Vi vil hilse det velkomment, at aftaler med landene på det vestlige Balkan om visumlempelser og tilbagetagelse er trådt i kraft ved årsskiftet. Kommissionen er desuden indstillet på at indlede en dialog med landene om mulighederne for yderligere skridt i retning af visumliberalisering.

Jeg venter derudover en drøftelse af situationen i Serbien efter første runde af præsidentvalget i søndags. Anden runde af præsidentvalget den 3. februar ventes at blive et tæt løb mellem ultranationalisten Nikolic og den siddende præsident Tadic, som kører en pro-EU linje i valgkampen.

Valgkampen drejer sig også om Kosovo, men på mødet ventes der ikke en substansdrøftelse af Kosovo. Det er dog muligt, at Rådet vil gøre status for forberedelserne af ESDP-missionen i Kosovo inden for politi- og retsvæsen, som Det Europæiske Råd besluttede i december.

Jeg forventer et betydeligt dansk bidrag til missionen. Danmark har foreløbig fået udpeget over 40 personer, der kan ansættes i missionen. Flere vil komme til, efterhånden som forberedelsen skrider frem. Fra dansk side støtter vi udsendelsen af ESDP-missionen.

EU fortsætter også forberedelserne til oprettelsen af stillingen som EU's særlige repræsentant i Kosovo. Det er forventningen, at EU's særlige repræsentant på et senere tidspunkt ligeledes skal varetage funktionen som leder af Det Internationale Civile Kontor, som det oprindeligt var forudset i Athasari-planen. Det nøjagtige mandat for stillingen som International Civil Repræsentant vil skulle fastlægges på et senere tidspunkt.

Yildiz Akdogan syntes, det var meget fint, at EU pressede på, men savnede en mere konkrete tidsramme. Hun pegede på, at USA har presset mere på end nogle af de europæiske medlemslande. Hun var bekymret for udviklingen i Serbien og spurgte, om man ikke skulle prøve at finde flerstrengede løsninger, hvis den nationalistiske kandidat gik hen og vandt. Der er ingen tvivl om, at han har støtte i befolkningen, hvilket i sig selv er bekymrende. Hun opfordrede til, at man fandt en løsning for Kosovo i stedet for blot at kritisere, at Serbien ikke samarbejdede fuldt ud med krigsforbrydertribunalet.

Udenrigsministeren var enig med Yildiz Akdogan i bekymringen for udviklingen i Serbien. Udenrigsministeren kunne ikke på et åbent møde kommentere situationen i Serbien og Kosovo, idet det ville blive opfattet som indblanding i den valgkamp, der i øjeblikket er i gang. Han nævnte, at han skulle have haft et møde samme dag i København med den serbiske udenrigsminister, men denne var blevet nødt til at tage et andet sted hen. Udenrigsministeren troede ikke, Kosovo ville blive et særskilt emne på det kommende rådsmøde, idet EU netop ikke ville blande sig i den igangværende valgkamp. Mladiz skal udleveres til krigsforbrydertribunalet, men man må ikke behandle Serbien anderledes end Kroatien, så landet kan godt få en associeringsaftale, inden Mladiz bliver udleveret, men ikke afslutte medlemskabsforhandlinger, inden han bliver udleveret. Udenrigsministeren var derfor indstillet på at underskrive associeringsaftalen.

2. Mellemøsten

– Vedtagelse af rådskonklusioner

Rådsmøde 2845+2846 – bilag 1 (samlenotat side 5)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

Per Clausen savnede noget om blokaden af Gaza-området, og hvad det har haft af negative konsekvenser for levevilkårene for de mennesker, der bor i området. Han ville gerne vide, om grænsen mellem Gaza og Ægypten blev åbnet, idet han henviste til, at Israel og andre tidligere havde kritiseret, at grænsen ikke var lukket nok.

Udenrigsministeren sagde, at Mellemøsten også ville blive drøftet på rådsmødet, og man kunne selvfølgelig også drøfte, hvad der skete på grænsen mellem Gaza og Ægypten. Vi er bekymret for den nye bosættelse omkring Jerusalem. Vi støtter op om, at der er behov for en markant EU-indsats. Vi støtter Annapolis-processen, så vi får en sammenhæng i fredsftalerne. Ellers kommer vi ingen steder. Udenrigsministeren henviste til, at ægypterne har lukket grænsen til Gaza igen. Vi finder det meget bekymrende med de raketter, der sendes fra Gaza imod Israel, hvilket sker for at stoppe fredsprocessen, men vi er også bekymrede over de israelske drab i Gaza. Udenrigsministeren erkendte, at når man lukker grænsen, som Israel ønsker, bliver situationen alvorlig for civilbefolkningen, men Israel er blevet provokeret. Vi vil sende et signal til alle parter om, at man hurtigst muligt må få åbnet Gaza.

Svend Auken mente, den humanitære katastrofe i Gaza var noget, der optog alle medlemmerne af Europaudvalget. På den anden side var der gengældelsesaktionerne. Han rejste spørgsmålet, om man ikke på et eller andet tidspunkt må have en form for dialog med de folkevalgte i Gaza, selv om ingen nærede nogen særlig forkærlighed for dem. I den forbindelse mindede Svend Auken om, at James Baker sagde: "Fred slutter man ikke med sine venner, den slutter man med sine fjender." Betyder det forhold, at vi har gjort dem til pariaer, ikke, at det er sværere at komme frem til en konstruktiv løsning, også på det humanitære område?

Udenrigsministeren medgav, at det, Svend Auken nævnte, var noget, man måtte overveje. Problemet er bare, at vi er i tæt kontakt med Abas, og han frabeder sig temmelig kraftigt, at vi forhandler med Hamas, som har lavet et kup i Gaza, hvor der er foregået en brutal magtovertagelse, idet de frie kommuner ikke er så frie længere. Derfor følger vi det humanitære spor ved siden af forhandlingerne for at gøre situationen bedre for civilbefolkningen i Gaza.

Yildiz Akdogan fortalte, at hun på et møde samme dag med to palæstinensiske advokater havde fået at vide, at der var 50 parlamentarikere, som var blevet fængslet af israelerne.

Per Clausen pegede på, at man altid kan spørge, hvem der begyndte med at provokere. Udenrigsministeren lægger hele skylden på palæstinenserne, men

hvis man vælger et andet punkt på tidslinjen, kan man sige, at det var israelerne, der begyndte. Der findes forskellige opfattelser af dette spørgsmål. De, der fik flertallet ved det sidste valg i Gaza, fjernede præsidentens magt i området, og selvfølgelig opfattes det som et kup, men er det den rigtige vej at gå, at EU insisterer på kun at ville forhandle med dem, der tabte det sidste valg?

Udenrigsministeren sagde i svaret til Yildiz Akdogan, at han ikke vidste, om antallet af fængslede parlamentarikere var 50, men Israel forhandler med Hamas om spørgsmålet i øjeblikket, og vi håber, der findes en hurtig løsning, idet også udenrigsministeren helst så, at de blev løsladt. Israel mener imidlertid, de pågældende har lavet terrorhandlinger, og så gælder den parlamentariske immunitet ikke. Det er præsidenten, altså Abas, som har forhandlingsretten, altså PLO. Så længe Hamas vil destruere nabolandet Israel, er det ikke nogen, vi kan lave et kompromis med. Derimod anerkender PLO tostatsløsningen. Hamas må ikke få noget ud af at fastholde, at de vil smide Israel i havet.

Anne Grete Holmsgaard spurgte, om EU har protesteret mod fængslingen af parlamentarikere. Det mente hun, man var nødt til at gøre, hvis man skal have respekteret valgsystemet. Hun opfordrede i øvrigt udenrigsministeren til at lade være med at bruge så følelsesladede udtryk som, at Hamas vil smide Israel i havet, idet sagen er lidt mere kompliceret. Selvfølgelig skal Hamas anerkende tidligere indgåede aftaler om Israels eksistens, men der er grunde til, at de ikke vil gøre det.

Udenrigsministeren var ikke enig med Anne Grete Holmsgaard. Han mente ikke, PFLP og Hamas er at finde blandt de kræfter, der arbejder for fred i området, og de vil ikke anerkende Israel. Han pegede på, at Israel er et land, som er anerkendt af og endda oprettet af FN, så det har legitimitet. Udenrigsministeren beklagede, at EU ikke havde kunnet komme i kontakt med de fængslede, men de var fængslet efter terrorparagraffen, fra hvilken der ikke er parlamentarisk immunitet, og vi kan ikke ophæve retstilstanden i området.

Anne Grete Holmsgaard erkendte, at man ikke kan ophæve retstilstanden, men mente, man måtte insistere på at få kontakt med de fængslede parlamentarikere.

3. Sudan

- *Vedtagelse af rådskonklusioner*

Rådsmøde 2845+2846 – bilag 1 (samlenotat side 7)

Udvalgs mødereferat:

Alm. del (072) – bilag 51, side 167 (senest behandlet i EUU 7/12-07)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

4. Iran

- *Drøftelse*

Rådsmøde 2845+2846 – bilag 1 (samlenotat side 9)

Udvalgs mødereferat:

Alm. del (072) – bilag 51, side 164 (senest behandlet i EUU 7/12-07)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

5. (Evt.) Libanon

- *Vedtagelse af rådskonklusioner*

Rådsmøde 2845+2846 – bilag 1 (samlenotat side 12)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

6. Pakistan

– *Drøftelse*

Rådsmøde 2845+2846 – bilag 1 (samlenotat side 14)

Udenrigsministeren: Situationen i Pakistan er – som vi alle ved – særdeles bekymrende. Den kroniske ustabilitet har også negativ indflydelse på Afghanistan.

Et klart signal om, at EU støtter den demokratiske udvikling i Pakistan, vil blive givet ved, at EU sender en stor valgobservationsmission til Pakistan på omkring 60 langtidsobservatører og ca. 60 korttidsobservatører.

Det er væsentligt for Pakistans demokratiske fremskridt, at der bliver afholdt valg den 18. februar, og at resultatet i videst muligt omfang afspejler befolkningens vilje, naturligvis.

Det er vigtigt, at EU støtter demokratiske reformer i Pakistan. Det skal medvirke til at sikre stabilitet på længere sigt. EU skal derfor – på et dansk forslag – undersøge, hvordan støtten til demokrati og moderate kræfter i Pakistan bedst kan styrkes.

EU skal søge at engagere Pakistan positivt på alle niveauer. Alt andet vil være at støtte ekstremisterne.

Per Clausen erklærede sig enig med udenrigsministeren i, at det er vigtigt at støtte de kræfter i Pakistan, der går ind for demokrati og menneskerettigheder. Det er en forudsætning for, at man kan få en positiv udvikling i Pakistan.

Yildiz Akdogan syntes, det var rigtigt godt, at vi sendte valgobservatører, men savnede en lidt mere aktiv formulering af EU's konkrete rolle og rejste spørgsmålet, om EU skal være en "player" eller en "payer", altså om vi skal være en aktiv aktør eller blot være observatør. Hun mente, EU skulle være en "player". Hun mindede om, at der ikke er lukkede grænser mellem Afghanistan og Pakistan, og var bange for, at en del radikale grupper ville gå ind i Pakistan og få en eller anden form for uddannelse, således at de kunne vende tilbage til Afghanistan og lave aktioner, som ville være til skade for os.

Udenrigsministeren henviste i svaret til Yildiz Akdogan til, at da Bhuto blev dræbt i slutningen af december, havde han taget initiativ til, at EU skulle se på, hvordan man kunne styrke de demokratiske kræfter i Pakistan, og det er der også siden blevet arbejdet på. Han forestillede sig, at man sørgede for at få gennemført en aftale mellem EU og Pakistan og dermed kunne støtte de moderate kræfter i landet og bidrage til en bæredygtig demokratiseringsproces. Man ville styrke samarbejdet med Pakistan på konkrete punkter. Danmark har ikke længere noget direkte samarbejde med Pakistan, så det ville være totalt værdiløst at gå dansk enegang. Vi må optræde igennem EU. Vi støtter en stabilitetsopbygning gennem politiske institutioner. Han gav Yildiz Akdogan ret i, at de ulovlige immigranter var med til at sprede terroren til de lovløse stammeområder i bjergene. Det er klart, at Danmark ønsker et Paki-

stan, som ikke bliver en sammenbrudt stat, men en stat der bevæger sig mod demokrati.

7. Kommissionens forslag til en stabiliserings- og associeringsaftale mellem de Europæiske Fællesskaber og deres medlemslande og Republikken Serbien samt interimsaftale på det handelsmæssige område

- *Sagen ventes vedtaget på dette eller et senere rådsmøde*
KOM (2007) 0743 og KOM (2007) 0744
  - Rådsmøde 2845+2846 – bilag 1 (samlenotat side 16)
  - KOM (2007) 0743 – bilag 1 (grundnotat af 21/12-07)
  - Rådsmøde 2746 – bilag 6 (skriftlig forelæggelse af 18/7-06)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

8. ESDP-mission til Guinea-Bissau

- *Sagen ventes vedtaget på et senere rådsmøde*
Rådsmøde 2845+2846 – bilag 2 (samlenotat)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

9. Kenya

– Vedtagelse af rådskonklusioner

Rådsmøde 2845+2846 – bilag 3 (tillæg til samlenotat)

Udenrigsministeren: Dagsordenspunktet vedrørende Kenya vil formentlig også har en særlig interesse. Fokus på rådsmødet vil være en drøftelse af situationen i Kenya efter de nyligt afholdte valg, hvor de internationale valgobservatører rejste alvorlig tvivl om det officielle resultat af præsidentvalget.

Fra dansk side ser vi gerne, at der bliver fulgt op på de mange rapporter om svindel. Det internationale samfund kan ikke lade, som om ingenting er sket.

Et stærkt pres fra EU's side for en løsning, der er baseret på en aftale mellem parterne i Kenya – og med klare linjer i relation til respekten for demokratiske værdier og de kenyanske vælgeres ønsker – har naturligvis fortsat højeste prioritet.

Danmark støtter op om AU's forsøg på mægling, senest med Kofi Annan i spidsen. Jeg kan sige til jer, at der var møde i går, hvor Kofi Annan fik bragt de to rivaler sammen, og det forløb i hvert fald rimeligt godt. Solana har i den anledning udsendt en meddelelse, der siger, at han er opmuntret over dagens udvikling i Kenya, især på grund af mødet mellem Kibaki og Odinga, der blev overværet af Kofi Annan. Man må så håbe på, at det skaber et fremskridt. EU støtter de afrikanske bestræbelser, som er i gang. Jeg drøftede det også i sidste uge med Senegals præsident. Besøget af kommissær Louis Michel i Nairobi den 19.-20. januar skal selvfølgelig ses i den forbindelse.

Budskabet fra rådsmødet forventes at være, at manglende fremskridt i den politiske dialog mellem konfliktens parter vil få konsekvenser for forholdet mellem EU og Kenya. EU giver mæglingsbestrebelse yderligere chancer, men gør det samtidig klart, at samarbejdet ikke kan forsætte som hidtil – medmindre der findes en forhandlet løsning.

Skulle mæglingsbestrebelse slå fejl, er vi klar til sammen med vores EU-partnere at se på mulige optioner, herunder tilpasning af bistandssamarbejdet.

